

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4465

гр. София, 19.06.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав**, в закрито заседание на 19.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **3331** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 ГПК, вр. чл.144 АПК.

Образувано е по молба на ищеца – [фирма], ЕИК[ЕИК] с искане за изменение на постановеното по това дело решение в частта му за присъдените разноски за юрисконсултско възнаграждение, присъдени в полза на ответника – Комисията за енергийно и водно регулиране.

В молбата се твърди, че на основание §6, ал. 1 ПЗР на ЗИД на ЗОДОВ, чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ /обнар. ДВ бр. 94 от 29.11.2019 г./ следва да се прилага само за искиви молби след влизане в сила на ЗИД. Исковата молба е предявена на 14.12.2018 г.

Ответникът Комисията за енергийно и водно регулиране не взе становище по молбата. Молбата е допустима съгласно чл. 248, ал. 1 от ГПК. По същество, съдът намира следното:

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, предявена на 14.12.2018 г.

С решение № 1423/28.2.2020 г., постановено по това дело съдът изцяло е отхвърлил предявените по това дело искиве. В мотивите си съдът е приел за приложима нормата на [чл. 10, ал. 4 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди](#), съгласно която съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на [чл. 37 от Закона за правната помощ](#). Присъдени са разноски за юрисконсултско възнаграждение от 200 лв.

Същевременно обаче съдът намира за основателно съображението на ищеца, предвид Закона за изменение и допълнение на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди обн., ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г., § 5, с който се създава алинея 4, съгласно която съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един

адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, както и предвид § б, ал. 1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, съгласно която този закон се прилага за предявените иски молби, подадени след влизането му в сила.

Към момента на подаването на исковата молба е бил в сила [чл. 10, ал. 2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди](#), обн. ДВ, бр. 43 от 2008 г., съгласно който ако искът бъде отхвърлен изцяло, съдът осъжда ищеца да заплати разносните по производството.

Съдът, като взе предвид изложеното, намира, че молбата за изменение на постановеното решение в частта му за присъждане на възнаграждение за юрисконсулт е основателна, като постановеното съдебно решение следва да се измени в частта му за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като бъде отхвърлено искането на Комисията за енергийно и водно регулиране за присъждане на възнаграждение за юрисконсулт в размер на 200 лв.

Като взе предвид тези фактически и правни изводи, на основание [чл. 248 от ГПК](#), във връзка с [чл. 144 от АПК](#), съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ решение № 1423/28.2.2020 г., постановено по [адм. д. № 3331/2019 г.](#) в частта му относно присъдени разноси за юрисконсултско възнаграждение от 200 лв., както следва:

ОТХВЪРЛЯ молбата на Комисията за енергийно и водно регулиране за присъждане на възнаграждение за юрисконсулт в размер на 200 лв.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС в 7-дневен срок от уведомлението за изготвянето му.

СЪДИЯ: